



اکوتوریسم گرچه کلمه پر بار و پرمعنایی است اما در حد یک کلمه باقی مانده، چون وقتی به گردشگری طبیعت نگاه می‌کنیم این سؤال‌ها مطرح می‌شود که آیا ما حرمت زمین را نگه داشته‌ایم؟



زمین و گردشگری

اکوتوریسم در غیاب حفاظت از زمین، در حد حرف است

زهره توکلی
روزنامه‌نگار

وقتی صحبت از زمین پاک به میان می‌آید، به‌جای اینکه در ذهن‌مان طبیعت بکر و عاری از آلودگی و زیاده تصور شود، یاد زیاده‌های ریز و درشتی می‌افتیم که در همه جا حتی مناطق بکر طبیعی و گردشگری، بدون توجه رها شده است. برخورد بی‌رحمانه ما با زمین، در حالی است که زمین محبت‌های زیادی را به ما ارزانی کرده است. هر بار که برای گرفتن آرامش و تازگی به طبیعت می‌رویم، طوری رفتار می‌کنیم که انگار دیگر نیازی به آن نخواهیم داشت. اما هر بار رنجور می‌شویم در نهایت به همان طبیعت و زمین پناه می‌بریم. این رفتارهای بی‌رحمانه هر روز اتفاق می‌افتد و ما انتظار داریم زمین محبت‌هایش را از ما دریغ نکند، اما طغیان طبیعت بارها به ما نشان داده که این رفتارها بی‌پاسخ نمی‌ماند. روز زمین پاک، بهانه‌ای است که بیشتر به رفتارهای بی‌رحمانه‌ای که با زمین داریم، فکر کنیم. البته نمی‌توان فقط مردم را به تنهایی در این زمینه دخیل دانست چون مسئولان هم وظایفی دارند که طبق آن باید با فرهنگسازی، ایجاد زیرساخت‌ها و صرف هزینه لازم، شرایط موجود را برای بهبود، تغییر دهند.

200

رودخانه کر با طول حدود ۲۰۰ کیلومتر از زیر سد درودزن و دریاچه‌های بختگان و طشک با وسعت ۱۲۰ هزار هکتار است که به‌دلیل تصمیم‌های نادرست گذشته، امروز خشک شده...

در غیاب حفاظت از زمین، اکوتوریسم هنوز در حد حرف است

بهمین ایزدی، فعال محیط زیست در گفت‌وگو با «ایران» گفت: گردشگری فرصتی برای بهتر شدن شرایط زمین و طبیعت است. البته این امر مستلزم برنامه‌ریزی، ایجاد زیرساخت و فرهنگسازی برای حفاظت از طبیعت است بنابراین بخش دولتی باید برای

حفاظت از طبیعت و اکوتوریسم یا طبیعت‌گردی برنامه‌های جدی‌تری در نظر گیرد تا فرصت‌ها به تهدید تبدیل نشود. اکوتوریسم گرچه کلمه پر بار و پرمعنایی است اما در حد یک کلمه باقی مانده، چون وقتی به گردشگری طبیعت نگاه می‌کنیم این سؤال‌ها مطرح می‌شود که آیا ما حرمت زمین را نگه داشته‌ایم؟ آیا توانسته‌ایم

با مدیریت صحیح از آن محافظت کنیم؟ چرا از فرصت‌ها بهره‌برداری نمی‌کنیم؟ چه باید کرد که مردم برای حفظ ارزش‌های طبیعی گام بردارند؟ وی افزود: اگر حفاظت از زمین توسط متولیان امر، جدی گرفته نشده و



اکوتوریسم گرچه کلمه پر بار و پرمعنایی است اما در حد یک کلمه باقی مانده، چون وقتی به گردشگری طبیعت نگاه می‌کنیم این سؤال‌ها مطرح می‌شود که آیا ما حرمت زمین را نگه داشته‌ایم؟ آیا توانسته‌ایم با مدیریت صحیح از آن محافظت کنیم؟ چرا از فرصت‌ها بهره‌برداری نمی‌کنیم؟ چه باید کرد که مردم برای حفظ ارزش‌های طبیعی گام بردارند؟



برنامه‌های قابل اجرا لحاظ نشود به طور حتم شرایط لازم برای حضور مردم و مشارکت آنها در حفظ منابع طبیعی ایجاد نخواهد شد، کشورهایی که به این مفهوم رسیده‌اند با حمایت و نگاه تولی‌گری به حفاظت از سرزمین‌شان گام برداشته‌اند. ایزدی اظهار داشت: روز جهانی زمین بهانه‌ای است که ما بینیم از روز زمین سال گذشته تاکنون چه فعالیت‌هایی برای بهبود شرایط بوم‌سازگان‌های مختلف انجام داده‌ایم. نباید برنامه‌ها تکراری یا شعارگونه باشد. همچنین اجرای برنامه‌ها نباید فقط به برنامه‌های نمادین



روز زمین محدود شود تا فعالیت‌ها در زمینه حفاظت از زمین فقط جنبه شعاری و نمادین نداشته باشد. وی گفت: با توجه به رشد فزاینده جمعیت کشور طی ۴۰ تا ۵۰ سال اخیر، به طور طبیعی نیاز به اشتغال هم افزایش یافته که طی سال‌ها برای تأمین معیشت و ایجاد اشتغال بیشتر از منابع پایه طبیعی استفاده شده است. به طور مثال با انتقال آب از منطقه‌ای به منطقه دیگر، آسیب رساندن به جنگل‌ها، اکوسیستم‌های کوهستانی و بیابانی و... به دنبال ایجاد شغل برای بهره‌وری جمعیت جدید بوده‌ایم در صورتی که ارزش‌های طبیعی شاخص‌های سلامت زیستی هستند و باید از منابع پایمان با جان و دل حفاظت کنیم.

این فعال محیط زیست در استان فارس ادامه داد: امروز معدنکاری بیش از حد ظرفیت طبیعت و زمین بوده که از عوامل آسیب‌رسان به طبیعت محسوب می‌شود چون می‌تواند آبخیزهای موجود در ارتفاعات کشور را تحت تأثیر سوء قرار دهد و شرایط بحرانی ایجاد کند چه بسا که طی سال‌های گذشته به دلیل تصمیم‌های نادرست، شرایط بحرانی برای برخی نقاط کشور ایجاد شده است. بی‌توجهی به این عوامل آسیب‌رسان به منزله بی‌احترامی به زمین است. علاوه بر آن خشک شدن زمین، فعالیت کشاورزی در مناطق آسیب‌دیده را مختل و مردم آن مناطق را مجبور به مهاجرت اجباری می‌کند. از جمله این مناطق خشک شده، رودخانه کر با طول حدود ۲۰۰ کیلومتر از زیر سد درودزن و دریاچه‌های بختگان و طشک با وسعت ۱۲۰ هزار هکتار است که به دلیل تصمیم‌های نادرست گذشته، امروز خشک شده و کشاورزی منطقه کربال و خرامه را از بین برده و بسیاری از مردم آن نواحی را ناچار به مهاجرت اجباری از سرزمین و دیارشان کرده است. همه اینها نشان می‌دهد که هنوز به طور دقیق و کامل ظرفیت و استعداد‌های سرزمینی‌مان را نشناخته‌ایم و متأثر از آن نمی‌توانیم برای حفاظت از بوم (منطقه زیستی ویژه) ناحیه‌های مختلف کشور برنامه‌ریزی‌های اصولی و منطبق با شرایط موجود انجام دهیم.

ایزدی تأکید کرد: می‌توان به‌جای برداشت زیاد از منابع طبیعی برای معیشت و اشتغال، از دانش و اندیشه مردم برای ایجاد اشتغال بهره ببریم. امروزه روز زمین پاک و هوای پاک روزهای دردناکی شده‌اند چون نگاه اغلب ما به

معماری جالب خانه‌های سنگی باعث شده در فصل سرما هوای داخل گرم و در تابستان خنک باشد. با اینکه در این روستا اقامتگاه وجود دارد اما اهالی روستا هم خانه‌هایشان را به گردشگران اجاره می‌دهند و شما برای یک یا چند شب می‌توانید زندگی در خانه‌های کله‌قندی را تجربه کنید



فصل بهار و تابستان، بهترین زمان برای گشت و گذار در روستای کندوان است



کندوان داکوتای ایران!

اگر به تبریز سفر کردید، برای دیدن روستای کندوان که در ۶۲ کیلومتری این شهر قرار دارد، وقت بگذارید. معماری این روستا منحصر به فرد است و خانه‌ها در دل صخره‌ها کنده شده‌اند. هوای این روستا که در یک منطقه کوهستانی قرار دارد، حتی در تابستان هم خنک است. عکاسی و گشت و گذار در طبیعت اطراف آن و گپ و گفت با قدیمی‌های کندوان که داستان‌های شنیدنی درباره شکل‌گیری این روستا دارند، از بهترین لحظه‌ها در این سفر خواهد بود.